அத்தஸவ்வுபு - ஸூபிஸம்

اَلتَّصَوُّفُ

தொகுப்பாளர்

மௌலானா மௌலவி அல்ஹாஜ்
S.M.H. முஹம்மது அலி சைபுத்தீன்
ரஹ்மானி பாகவி ஸூபி காதிரி காஹிரி

வெளியீடு
ஹிஸ்புல்லாஹ் சபை, ஸூபி மன்ஸில்
காயல்பட்டணம் - 628 204

اَلتَّصَوُّفُ

அத்தஸவ்வுபு – ஸூபிஸம்

தொகுப்பாளர்
மௌலானா மௌலவி அல்ஹாஜ்
S.M.H.முஹம்மது அலி சைபுத்தீன்
ரஹ்மானி பாகவி ஸூபி காதிரி காஹிரி

வெளியீடு:
ஹிஸ்புல்லாஹ் சபை, ஸூபி மன்ஸில்
காயல்பட்டணம்-628204

முதற் பதிப்பு:
ஹிஜ்ரி 1432 ரபீவுல் அவ்வல் பிறை 12
ஈஸவி 2011 பிப்ரவரி 16

அச்சிட்டோர்:
மாஸ் கிராஃபிக்ஸ்
எண்.7 குலாம் முஹம்மது முஹைதீன் தெரு
ஆயிரம் விளக்கு, சென்னை-600 006
M : 95000 95333

தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி:
ஹிஸ்புல்லாஹ் சபை,
ஸூபி மன்ஸில்,
காயல்பட்டணம்-628204

என்னுரை

அளவற்ற அருளாளனும், நிகரற்ற அன்புடையோனுமாகிய அல்லாஹு தஆலாவின் திரு நாமத்தால் துவக்கம்.

உஜூதாலும் – உளதாலும், *தாத்து* – தத்சொரூபத்தாலும் ஒன்றாகிய பரம் பொருளான ஏகனாகிய ஒருவனுக்கே சர்வ புகழும்.

மிக்க சம்பூரணத்துவமாக வெளியான, அல்லாஹு தஆலாவின் பேரொளியான, காருண் யமான, மெஞ்ஞான பட்டினமான நபிகள் நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் மீதும், அவர்களது குடும்பத்தினர்கள், தோழர்கள், இறை நேசர்கள், ஷெய்குமார்கள் அனைவர்கள் மீதும், கருணையும், ஈடேற்றமும் உண்டாவதாக !

اَوَّلُ الدِّيْنِ مَعْرِفَةُ اللهِ *"அவ்வலுத்தீனி மஃரிபத் துல்லாஹ்* – மார்க்கத்தில் முதன்மையானது அல்லாஹு தஆலாவை அறிவது" என்ற திருவாக்கின்படி முதல்கடமை அல்லாஹுதஆலாவை அறிவதாகும்.

இதுவே எல்லா விதி விலக்குகளுக்கும்

அடிப்படையாகும். இது இன்றி எதும் சரியாக அமையாது.

ஆதலால் ஆரிபீன்களான மெஞ்ஞானிகள், இக்கலைக்கு *அத்தஸவ்வுப்* - ஸூபிஸம் என்றும், இது உடையோர்களுக்கு ஸூபிகள் என்றும் பெயர்வைத்துள்ளார்கள். இதற்காக முழு ஊக்கத்தை செலவளித்து மக்களுக்கு அதிலும் முரீதீன்கள், முஹிப்பீன்களுக்கு இதன் எதாரத்தமான மெஞ்ஞான *வஹ்தத்துல் உஜூது* - உளது ஒன்று என்பதை வாய் மூலமாகவும், செயல் மூலமாகவும், நூற்கள் மூலமாகவும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

அவர்கள் தம்தமக்கு *தவ்கு* - அனுபவ அறிவினாலும், *கஷ்பு* - உதிப்பு வெளிப்பாடு அறிவினாலும் ஏற்பட்டதை அடிப்படையாக வைத்து குர்ஆன் ஹதீதுகளின் வெளிச்சத்தில் நூற்கள் பல எழுதி நிலையான அழியா பொக்கிஷமாக விட்டுச்சென்றுள்ளார்கள். அல்லாஹு தஆலா அவர்களுக்கு நற்கூலியை பெரிதாக்குவானாக.

வாழையடி வாழையாக அதன் தொடர் ஷெய்குமார்கள் மூலம் வந்துக்கொண்டிருப்பது வெள்ளிடைமலை.

"*அத்தஸவ்வுப் - ஸூபிஸம்*" என்பது இமாம் கஸ்ஸாலி ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள்

சொல்வது போல், அல்லாஹுக்காக இருதயத்தை தனிமைப் படுத்துவதும், அவனல்லாதவற்றை (நீக்கி) அர்பமாக கருதுவதாகும்.

இம்மெஞ்ஞானகலைக்கு "*அத்தஸவ்வுபு* - ஸூபிஸம்" என்று பெயர் வைப்பதற்கு நான்கு காரணங்களை கோடிட்டு காட்டிருக்கிறார்கள்.

1, இக்கலையுடையவர்களான ஸூபிய் யாக்களின் *அஸ்ரார்* - இரகசியங்கள் தெளிவான தாகவும், அவர்களது அடிச்சுவடுகள் சுத்தமாகவும் இருக்கின்றன இதனால் اَلتَّصَوُّفُ *அத்தஸவ்வுபு* என்பதின் மூலம் صَفَاءُ *ஸபா* - சுத்தம் என்பதிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது போலாகும்.

2, இவர்களது ஊக்கம் உயர்வாகவும், அல்லாஹு தஆலா அளவில் அவர்களது இருதயம் முன்னோக்கி இருப்பதினாலும் அல்லாஹு தஆலாவின் சன்னிதானத்தில் اَلصَّفُّ الْاَوَّلُ *அஸ்ஸப்புல் அவ்வல்* - முதல் வரிசையில் இருக்கிறார்கள்.

இதனால் அத்தஸவ்வுபு என்பதின் மூலம் *அஸ்ஸப்புல் அவ்வல்* - முதல் வரிசை என்பதிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது போலாகும்.

3, இவர்களது குணாதிசியங்கள், நம் நாயகத்தின் திண்ணை தோழர்களான أَهْلُ الصُّفَّةِ *அஹ்லுஸ்ஸுப்பாக்*களின் குணாதிசியங்களுக்கு நெருக்கமாக இருப்பதினாலாகும்.

இதனால் அத்தஸவ்வுப் என்பதின் மூலம் *ஸுப்பத்* – திண்ணை என்பதிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது போலாகும்.

நம் சங்கைக்குரிய ஷெய்கு நாயகம் கத்தஸல்லாஹு ஸிர்ரஹுல் அஸீஸ் அவர்கள் ஸூபி மன்ஸில்களின் திறப்பு விழா வாழ்த்துப் பாடல்களில்,

نُسَمِّي بِصُوْفِيْ مَنْزِلٍ لِلتَّبَرُّكِ ۞ بِمَنْزِلِ أَصْحَابِ النَّبِيِّ أَهْلِ الصُّفَّةِ

நாம் நாயகத் தோழர்களான *அஹ்லுஸ் ஸுப்பத்* – வராந்தைகாரர்களுடைய ஸ்தலத்தைக் கொண்டு பரகத்தை நாடி இதற்கு "ஸூபி மன்ஸில்" என்று பெயர் வைக்கிறோம் என்று பாடியுள்ளார்கள்.

4, இவர்கள் *ஸூப்* – கம்பளி ஆடைகளை தேர்ந்தெடுத்து உடுத்தி வந்ததினாலாகும்.

இதனால் அத்தஸவ்வுப் என்பதின் மூலம் "*ஸூப்* – கம்பளி" என்பதிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது போலாகும்.

ஸூப் - கம்பளி ஆடை அல்லாஹு தஆலாவுக்கும், அவனது ரஸூல் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களுக்கும் உகப்பானதாக இருந்ததினால் "யாஅய்யுஹல் முஸ்ஸம்மில், யாஅய்யுஹல் முத்தத்திர்" (கம்பளி) ஆடை போர்த்தியவரே! என்று நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களை அழைத் திருக்கிறான். ஸுப்ஹானல்லாஹ் !

இக்காரணங்களை மனதில் கொண்டு இவ்வடியேன் இந்நூலுக்கு *"அத்தஸவ்வுபு* - ஸூபிஸம்" என்று பெயர் வைத்துள்ளேன்.

இந்நூலில் எழுதப்பட்டது அனைத்தும், இத்துறையில் தேர்ச்சி பெற்ற வல்லுனர்களான மகான்களின் நூற்களிலிருந்தே சுருக்கி எழுதியுள்ளேன்.

அதிலும் குறிப்பாக சங்கைக்குரிய மகான் அஷ்ஷெய்கு முஹம்மது இப்னு பள்ளுல்லாஹி ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் எழுதிய "அத்துஹ்பத்துல் முற்ஸலா", "அல்ஹகீகா" நூலி லிருந்தும், அல் அல்லாமா காதிரு லெப்பை இப்னு அப்தில் காதிர் ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் எழுதிய "அத்தரீ ஆ" நூலிலிருந்தும், இம்மூன்று நூற்களுக்கும் மொத்தமாக தமிழில் சங்கைக்குரிய

மகான் எங்கள் ஷெய்கு நாயகம் அவர்கள் மொழிப் பெயர்த்த நூலிலிருந்தும்,

சங்கைக்குரிய மகான் அஷ்ஷாஹ் முஹம்மது அப்துல் காதிர் ஹைதராபாத் ஸூபி ஹழ்ரத் அவர்கள் எழுதிய "அல்ஹக்", "அஸ்ஸுலூக்" என்ற நூற்களின் மொழிப் பெயர்ப்பில் இருந்தும் (மொழி பெயர்ப்பு நம் ஷெய்கு நாயகம் ஸூபி ஹழ்ரத் அவர்கள் செய்துள்ளார்கள்) "அல்ஹகீகா" என்ற நூலிலிருந்தும், (மொழிபெயர்ப்பு நம் சங்கைக்குரிய கலீபா செய்யிது முஹம்மது ஜலாலுத்தீன் பூக்கோயா தங்கள் அவர்கள் செய்துள்ளார்கள்.)

மகான் அஷ்ஷெய்கு அலி இப்னு அஹமதல் மஹாயிமி ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் எழுதிய "இறாஅத்துத்தகாயிகி" என்ற நூலை மொழிபெயர்த்து "அகமியக்கண்ணாடி" என்ற பெயரில் நம் ஷெய்கு நாயகம் அவர்கள் வெளியிட்ட நூலிலிருந்தும், அவர்கள் தொகுத்த "இள்ஹாருல்ஹக்– சத்திப்பிரகடனம்" என்ற நூலிலிருந்தும் சுருக்கி தொகுத்துள்ளேன். அடியேனின் சில குறிப்புகளை தவிர்த்து வேறு எந்த சொந்தக்கருத்தையும் எழுதவில்லை.

முரீதீன்கள், முஹிப்பீன்கள் பலரும், நம் மகான்களான ஷெய்குமார்களின் நூற்களின்

கருத்துக்கள் மனதில் விளங்க முடியாமல் இருக்கின்றனவே என்று மனச்சோர் வடைந்து அங்கலாய்ந்துக் கொண்டு இருக்கும் போதெல்லாம் மிக சுருக்கமாகவும், விளக்கமாகவும் இது சம்பந்தமான ஒரு நூல் வெளியிட வேண்டுமென்று நீண்ட காலமாக இருந்த அபிலாசை இப்போதுதான் கைகூடி உங்கள் கரங்களில் தவழ்கின்றது. அல்ஹம்து லில்லாஹ்.

எல்லோர்களும் இதை வரவேற்று படித்து பயன்பெறுவதே எமது குறிக்கோள்! மூல நூற்களைக் கொண்டு பயனடைந்தது போல் இந்நூலைக் கொண்டும் பயனடைந்து இவ்வடியேனுக்கு துஆ செய்யுங்கள்.

நம் ஷெய்குமார்களின் பொருட்டால் மேலும் பல நூற்கள் எழுத உங்களது துஆக்களில் இணைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

ஞான வழிப்பாட்டையில் வெற்றி நடைப் போட்டு, சித்தியடைந்து, நல்மகான்களின் கூட்டத்தில் எல்லாம் வல்ல அல்லாஹு தஆலா சேர்த்து வைப்பானாக ! ஆமீன்.

சமுதாய ஊழியன்

S.M.H.முஹம்மது அலி சைபுத்தீன்

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَلتَّصَوُّفُ

அத்தஸவ்வுபு - ஸூபிஸம்

சுருதி, யுக்திப் பிரமாணத்தாலும், இறைவனையறிந்த மெஞ்ஞானிகளான ஆரிபீன்களின் "*தவ்கு*" எனும் அனுபவ அறிவினாலும் அறியப்பட்டது:-

எதார்த்தத்தில் பரம் பொருளான அல்லாஹு தஆலாவும், அவனுடைய செயல்களுமேயல்லாது வேறொன்று மில்லை. *வாஜிபுல் உஜூதான* - எப்போதும் உளதாக இருப்பது அவசியமான மெய்ப்பொருளான அல்லாஹு தாலாவுக்கு உருவமும், காலதேச எல்லைகளும் வேறெவ்விதக் கட்டுப்பாடுகளும் இல்லை. அப்படி இருந்தும் அந்த அரூபியான வாஜிபுல் உஜூதான அல்லாஹு தஆலாவில் அரூபதன்மை கெடாமல் மும்கினுல் *உஜூதான* - உளது, இலது இவை இரண்டும் அவசிய மில்லாத சிருஷ்டிகள் தோன்றுகின்றன.

அவன் தனது *இல்மில்* - அறிவில் இருந்ததை ஒன்றன்பின் ஒற்றாகவும் ஒன்றன் வழியாகவும் வெளிப்படுத்துகிறான் - படைக்கிறான். முந்தின சிருஷ்டி இரண்டாவது சிருஷ்டிக்கு *ஸபபு* - காரணமாகவும், இரண்டாவது சிருஷ்டி முந்தின சிருஷ்டிக்கு *முஸப்பபு* - காரியமாகவும் இருந்த போதிலும் முந்தயது இரண்டாவதை படைக்க வில்லை.

முந்தியதை எப்படி அல்லாஹுதஆலா படைத்தானோ அதைப்போல் இரண்டாவதையும் அவனேதான் படைத்தான். முந்தியது எப்படி அவனுடைய தத்துவம் எனும் கரத்தில் அகப்பட்டிருக்கிறதோ அதைப் போல் பிந்தியதும் அவனுடைய தத்துவக்கரத்திலேயே அகப்பட் டிருக்கிறது.

அவனன்றி ஓர் அணுவும் ஆடவோ அசையவோ முடியாது.

இப்படி ஒன்றன் பின்னொன்று அதன் பின் மற்றொன்றாக இப்படியே சங்கிலித் தொடரைப் போன்று வெளியாகிக்கொண்டிருக்கிற அகில உலகத்தின் சகல சிருஷ்டிகளும் அந்த மெய் பொருளான ஹக்கு தஆலாவைக் கொண்டே நிலைத் திருப்பதினால் அவை அனைத்தும் "*அ:ராளு* - ஆதேயம்" எனவும், "*ளில்லு* - நிழல்" எனவும்,

இன்னும் இதே கருத்தைக் கொண்டு அவைகள் "*கியால்* - கற்பனை" எனவும் ஸூபிய்யாக்களான மெஞ்ஞானிகள் சொல்லுகிறார்கள். இவை அனைத்திற்கும் நிலைக்களம் ஹக்கு தஆலாவின் உஜூதேயாகும்.

மேலும் இரண்டாவது சிருஷ்டி முந்திய சிருஷ்டிக்குப்பிற்பாடு வருவதினாலும், அதைச் சார்ந்திருப் பதினாலும் முந்தியதை இரண்டாவதற்கு "*ஹகீக்கத்து, தாத்து* - தற்சொரூபம்" "*ஜௌஹர்* - ஆதாரம்" என்றும், இரண்டாவதை முந்தியதின் "*அறளு* - ஆதேயம்" என்றும் "*ஸிபத்து* - இலட்சணம்" "*பி:லு* - செயல்" என்றும் சொல்வார்கள்.

ஆகவே உலகம் பூராவும் "*அ:றாள்* - ஆதேயங் களும்" *ஜவாஹிறு* - ஆதாரங்களுமாகும், ஹக்கு தஆலாவைக்கொண்டு நிலைத்திருப்பதால் சகல வஸ்துகளும் அவனைக் கொண்டு தரி பாடாக இருக்கின்றன. இதனால் "*ஹகாயிகுல் அஷ்யாயி தாபிதுன்* - வஸ்த்துகளின் எதார்த்தம் தரிப்பாடானது" என்று சொல்வார்கள்.

ஸூபஸ்த்தாயிகள் என்பவர்கள் "*ஆலம்* - அகிலம்" என்பது கனவு அதற்கு நிலைக்களம் மனிதனின் கற்பனையேயாகும் என்று சொல் கிறார்கள் இது சுத்த தவரான கொள்கையாகும்.

"வஹ்தத்துல் உஜூது - உஜூது ஒன்று" என்று சொல்பவர்களிடத்தில் *நகலிய்யத்* - சுருதி பிரமாணத் தாலும், *அகலிய்யத்* - யுக்தி பிரமாணத்தாலும், *கஷ்பிய்யத்* - காட்சி அனுபவப் பிரமாணத்தாலும் *உஜூதாக-* உளதாக இருப்பது ஹக்கு ஸுபுஹானஹு வதஆலாவின் உஜூதாகவே இருக்கும்.

அவனுடைய *தாத்தானது* - தத்சொரூபமானது அவனுடைய உஜூதுக்கு *ஐனானதாக* - தானான தாகவே ஆகும், வேறானது அல்ல.

முதகல்லிமீன்களான உஸூலுடைய உலமாக் கள் அவனது தாத்தாகிறது அவனுடைய உஜூதுக்கு வேறானதும், அதை வேண்டுவது மாகும் என்று சொல்கிறார்கள்.

சரியான சொல்முந்தினதுவேயாகும். உஜூது ஒன்று, தாத்து இரண்டு - பலது என்று சொல்வதும் பிழையானதுவாகும்.

معرفة الله *<u>ம:ரிபத்துல்லாஹ் -</u>*

<u>அல்லாஹுதாஆலாவை அறிவது.</u>

<u>அல்லாஹுதஆலாவை அறிவதற்கு மூன்று வழிகளாகும்.</u>

1, " تنزيه *தன்ஸீஹின்"* படி அறிவதாகும்.

அதாவது:- அவனுடைய தாத்து, சிபத்துகளின் புறத்தினால் அவனுக்கு இலாயிக்கல்லாதவைகளை அடங்கலை விட்டும் பரி சுத்தமானவன் என்று அறிவதாகும். இவ்வழி குறைவான வழியாகும்.

2, " تَشْبِيْهُ *தஷ்பீஹின்*" படி அறிவதாகும்.

அதாவது:- مُتَشَابِهَةٌ *முதஷாபிஹான* - நேர் பொருள் பொருந்தாத திருக்குர்ஆன் வசனங்களை அவைகளின் நேரடியான பொருள்களிலேயே சுமத்தாட்டுவதும், இன்னும் அவனுடைய தாத்து, சிபத்துகளின் புறத்தினால் சிருஷ்டிகளுடைய உருவங்களையும் உருப்புகளையும் அவனுக்கு தரிப்படுத்துவதாகும்.

இவ்வழி குப்ரான வழியாகும். அல்லாஹு தஆலா இவைகளை விட்டும் மிக உயர்வாகி பரிசுத்தமாகிவிட்டான்.

3, " تَنْزِيْهُ *தன்ஸீஹு*" க்கும் " تَشْبِيْهُ *தஸ்பீஹு*" க்கும் இடையில் சேகரமாக்கிய படியும், பின்பு تَنْزِيْهُ مَحْضُ - கலப்பற்ற தன்ஸீஹின் படியும் அறிவதாகும்.

அதாவது:- " لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْئٌ *லைஸக மித்லிஹி ஷைவுன்*" அவனைப் போன்று ஒரு வஸ்துமில்லை (42-11) என்று அவன் சொன்னது போல் அவனுடைய தாத்தின் புறத்தினால் எவ்விதவிதமான எல்லையும்,

கட்டுபாடும், கோலமும் இல்லை என்று நம்புவதும்,

" وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ *வலஹு குல்லு ஷையின்* - அவனுக்கு எல்லா வஸ்துவும் உண்டு" (27-91) என்று அவன் சொன்னது போல் அவனுக்கு அவனுடைய சிபாத்தின் புறத்தினாலும் تَجَلِّيَاتُ *தஜல்லிய்யாத்தின்* - தோற்றங்களின் புறத்தினாலும் முன்பு மறுக்கப் பட்டவைகள் எல்லாம் உண்டு என்று நம்புவதும்,

அல்லாஹு தஆலாவுக்கு வேறொருபொருள் அறவே இல்லாததினால் வேறொன்றைக்கொண்டு ஒப்பானவனில்லை என்றும் "தஸ்பீஹ்" உடைய கோலங்களில் வெளியானவனாக இருப்பதுடன் அவன் முன் இருந்த "தன்ஸீஹ்"யை விட்டும் பேதகமாகவு மில்லை என்று நம்புவதும்,

இன்னும் "தன்ஸீஹானது" அவனுக்கு அவனுடைய தாத்தைப் பொருத்த தாகும், "தஷ்பீஹானது" அவனுடைய *மள்ஹரை* - வெளியாகும் ஸ்தானத்தைப் பொருத்ததாகும் என்று நம்புவதும்,

" سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ - *ஸுப்ஹான ரப்பிக ரப்பில் இஸ்ஸத்தி அம்மா யசிபூன்* -

சிறப்புடைய உம்முடைய போஷகன், அவர்கள்

வர்ணிக்கும் வர்ணிப்பை விட்டும் பரிசுத்த மானவன்" (37-180) என்று சொன்னது போல் அவன் *தன்ஸீஹ், தஷ்பீஹ்* இவை இரண்டிலேயும் கட்டு பட்டவனில்லை என்றும் நம்புவதுமாகும். இவ்வழி தான் பரிபூரணமான வழியாகும்.

அல்லாஹு தஆலாவின் உஜூதிற்கு கோல மில்லை, எல்லையுமில்லை, கட்டுப்பாடுமில்லை, அப்படி தன்ஸீஹாக இருப்பதுடன் கோலத்திலும், குணப்பாட்டிலும், எல்லையிலும் வெளியானது - தோன்றினது கோலமின்மை, எல்லையின்மையில் நின்றும் அது எதன் பேரில் இருந்ததோ அதைவிட்டும் பேதகப்படவுமில்லை. ஆதியில் எதன் பேரில் இருந்ததோ அப்படியே இப்போதும் இருக்கிறது.

சங்கைக்குரிய ஷெய்குல் அக்பர் முஹ்யித்தீன் இப்னு அரபி ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் "புஸூஸுல்ஹிகம்" எனும் நூலில் சொன்ன கவிகளின் கருத்தும் இதுவேதான்.

فَإِنْ قُلْتَ بِالتَّنْزِيهِ كُنْتَ مُقَيِّدًا ۞ وَإِنْ قُلْتَ بِالتَّشْبِيهِ كُنْتَ مُحَدِّدًا

وَإِنْ قُلْتَ بِالْأَمْرَيْنِ كُنْتَ مُسَدِّدًا ۞ وَكُنْتَ إِمَامًا فِي الْمَعَارِفِ سَيِّدًا

فَمَنْ قَالَ بِالْإِشْفَاعِ كَانَ مُشَرِّكًا ۞ وَمَنْ قَالَ بِالْإِفْرَادِ كَانَ مُوَحِّدًا

فَإِيَّاكَ وَالتَّشْبِيهَ إِنْ كُنْتَ ثَانِيًا ۞ وَإِيَّاكَ وَالتَّنْزِيهَ إِنْ كُنْتَ مُفْرِدًا

"நீன் "தன்ஸீஹை" கொண்டு (மட்டும் "தஷ்பீஹ்" இல்லாமல்) சொன்னால் நீன் (அவனை "தன்ஸீஹ்" உடைய *சூரத்தை* - கோலத்தைக் கொண்டு) கட்டுப்பாட்டுக்குள் ஆக்கிவிட்டாய், நீன் "தஷ்பீஹ்" கொண்டு (மட்டும் "தன்ஸீஹ்" இல்லாமல்) சொன்னால் நீன் (அவனை "தஷ்பீஹ்" உடைய கோலத்தைக் கொண்டு) எல்லைக்குள் ஆக்கிவிட்டாய், நீன் (தன்ஸீஹ், தஷ்பீஹ் எனும்) இரண்டு கருமங்களையும் கொண்டு சொன்னால் நேரான வழியில் ஆனவனாகவும் *ம:ரிபாவில்* - மெஞ்ஞானங்களில் இமாமாகவும், தலைவனாகவும் ஆகுவாய்,

ஆகவே எவன் (ஒன்றாகிய ஹக்கை அவனோடு *கல்கை* - சிருஷ்டியை தரிபடுத்துவது கொண்டு) இரண்டாக்கி சொல்வானேயானால் அவன் (உஜூதில் கல்கை ஹக்கோடு) கூட்டாக்கிய வனாகுவான், எவன் ஒன்றாக்கி சொல்வானேயானால் அவன் (ஹக்கை உஜூதில் ஒன்றாக்கி ஒன்றென்று தரிபடுத்தி அவனோடு அவனல்லாததை தரிப்படுத் தாததினால்) முவஹ்ஹிதாக (ஒன்றாக்கியவனாக) ஆகுவான்.

ஆகையினால் நீன் (ஹக்கையும், கல்கையும் இரண்டு என்று சொல்லி) இரண்டாக்குவாயானால்

(கல்கை ஹக்கோடு தரிபடுத்தி அவனை அதைக்கொண்டு) ஒப்பாக்குவதை பயந்துக்கொள்! தவிர்த்துக் கொள் !!

(எனினும் கல்கை ஹக்குடைய தஜல்லி யாத்தின் *சூரத்து* - வெளிப்பாட்டின் கோலம் என்றும், அது தன்னிலே *மவ்ஜூது* - உளதானது அல்ல என்றும் தரி படுத்துவது அவசியமாகும்) நீன் ஒன்று என்று சொன்னால் தன்ஸீஹ் செய்வதை தவிர்ந்து கொள் ! "

இன்னும் அந்த உஜூதாகிறது ஒன்றேயாகும். ஆனால் உடைகளாகிறது பலதாக இருக்கும். உஜூதில் பலது என்பது *மள்ஹருடைய* - வெளி யாகும் ஸ்தானத்தினுடைய புறத்தினாலேயே யாகும்.

وَمَا الْوَجْهُ اِلَّا وَاحِدٌ غَيْرَ اَنَّهُ ۞ اِذَا اَنْتَ اَعْدَدْتَ الْمَرَايَا تَعَدَّدَا

"முகம் ஒன்றையல்லாதில்லை, எனினும் நீ கண்ணாடிகளைப் பலதாக்குவாயானால் அது பலதாகி விடும்"

சகல சிருஷ்டிகளும் அந்த *உஜூதான* - உளதான ஹக்கு தஆலாவை விட்டும் நீங்கி இருக்காது.

ஆகவே சிருஷ்டிகளை உண்டாக்குவதற்கு

முன்பும், பின்பும் அந்த உஜூது ஹக்குதஆலா ஒருவனுக்கு மட்டுமே யாகும். உலகமாகிறது அதன் சகலபாகங்களுடன் *அஃறாளு* - ஆதேயங்களாகும். ஆதாரமாகிறது அந்த உஜூதேயாகும்.

إِنَّمَا الْكَوْنُ خِيَالٌ فَهُوَ حَقٌّ فِي الْحَقِيقَةِ ۞ كُلُّ مَنْ يَفْهَمُ هٰذَا حَازَ أَسْرَارَ الطَّرِيقَةِ

"நிச்சயமாக *கௌன்* - சிருஷ்டிகள் கற்பனை யானதாகும், எதார்த்தத்தில் அவனே ஹக்கான வனாகும், இதைவிளங்கிய ஒவ்வொருவரும் தரீகத்தின் இரகசியங்களை சேகரித்துக்கொண்டார்" என்று சங்கைக்குரிய மகான் முஹ்யித்தீன் இப்னு அரபி அவர்கள் பாடிய கவியின் கருத்தும் இதுவாகும்.

உலகம் கற்பனையானதாகும் எதார்த்தத்தில் அதற்கு உஜூது இல்லை. கண்ணாடியில் பதியும் கோலத்தை போன்றும், தாகித்தவன் கானல் நீரை பார்த்து தண்ணீர் என்று எண்ணுவது போன்றாகும். மெய்பொருளான ஹக்கான ஒருவனான அல்லாஹ்வின் உஜூதை தவிர வேறொன்றுமில்லை.

مَرْتَبَة *மர்தபாக்கள்* - படித்தரங்கள்.

رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ *ரபீவுத்தரஜாத்* - "படித்தரங்கள் உயர்த்தியானவன்" என்று திருக்குர்ஆனில் (40-15)

சொன்னது போல் அவனது உஜூது வெளியாவதை தேடிய *கமாலாத்து* – பூரணத்துவமான மற்தபாக்களில் இறங்குகிற புறத்தில் அனேகமான மற்தபாக்கள் அவனது உஜூதுக்கு உண்டு.

மெஞ்ஞானிகளான ஸூபியாக்கள் பலரும் பலவிதமாக எண்ணிக் காட்டியுள்ளார்கள். சங்கைகுரிய மகான் அஷ்ஷெய்கு அப்துல் கரீம் அல்ஜியலி ரலியல்லாஹூ அன்ஹூ அவர்கள் தங்களது "اَلْكَهْفُ وَالرَّقِيْمُ *அல்கஹ்பு வற்றகீம்* " எனும் நூலில் நாற்பது படித்தரங்களை எண்ணிக் காட்டியுள்ளார்கள்.

(எங்களது ஷெய்கு நாயகம் ஸூபி ஹழ்ரத் கத்தஸல்லாஹூ ஸிர்ரஹூல் அஸீஸ் அவர்களின் அத்துஹ்பத்துல் முற்ஸலாவின் மொழிப் பொயர்ப்பு நூலைகாண்க!)

அத்துஹ்பத்துல் முற்ஸலா எனும் நூலாசிரியர் அஷ்ஷெய்கு முஹம்மது இப்னு பழ்லுல்லாஹ் ரலியல்லாஹூ அன்ஹூ அவர்கள் ஏழு *மற்தபாக்களாக* – படித்தரங்களாக சுருக்கி எழுதியுள்ளார்கள். அதனை மிக சுருக்கமாக கீழே தருகிறோம்.

(1), اَلْاَحَدِيَّةُ *அல்அஹதிய்யத்* – தனித்தன்மை

யானது

اَللَّاتَعَيُّنُ *அல்லாதஅய்யுனு* – குறிப்பில்லாதது

اَلْاِطْلَاقُ *அல்இத்லாகு* – குறிப்பைவிட்டும் பொதுப்படையானது.

اَلذَّاتُ الْبَحْتُ *அத்தாதுல் பஹ்து* – கலப்பற்ற தத்சொரூபம்.

جَمْعُ الْجَمْعِ *ஜம்வுல்ஜம்வு* – சேகரத்தின் சேகரம்.

حَقِيْقَةُ الْحَقَائِقِ *ஹகீகத்துல் ஹகாயிகி* – எதார்த்தங்களின் எதார்த்தம்.

اَلْعَمَا *அல்அமா* - விபரமில்லாதது.

اَلذَّاتُ السَّاذَجُ *அத்தாத்துல் ஸாதஜ்* – கலப்பற்ற தாத்து.

اَلْمَسْكُوْتُ عَنْهُ *அல்மஸ்கூத்து அன்ஹு* – அதைத் தொட்டும் வாய் பொத்தப்பட்டது. இதற்கு மேலால் வேறொரு மறதபா இல்லை. சகல மறதபாக்களும் இதற்கு கீழே உள்ளதாகும்.

(2), اَلْوَحْدَةُ *அல்வஹ்தத்* – தனியாக இருப்பது.

اَلتَّعَيُّنُ الْاَوَّلُ *அத்தஅய்யுனுல் அவ்வல்* - முதலாவது குறிப்பு.

اَلْحَقِيْقَةُ الْمُحَمَّدِيَّةُ *அல்ஹகீ கத்துல் முஹம் மதிய்யா* - முஹம்மது ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களின் எதார்த்தம்.

مَقَامُ اَوْاَدْنٰي *மகாமு அவ்அத்னா* - நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களுக்கு மட்டும் சொந்தமான, அரிய பெரிய பாக்கியமான மிஃராஜில் இங்கு வரை ஏற்றம் கிடைத்ததினால் "அதை விட இன்னும் மிக நெருக்கமான இடம்" என்று சொல்லப்பட்டது.

اَلْبَرْزَخُ الْكُبْرٰي *அல்பற்ஸகுல் குப்றா* - மிக பெரியமத்திபமானது.

(3), اَلْوَاحِدِيَّةُ *அல்வாஹிதிய்யத்* - ஒன்றாக இருப்பது.

اَلتَّعَيُّنُ الثَّانِي *அத்தஅய்யுனுத்தானி* - இரண்டவது குறிப்பு.

اَلْحَقِيْقَةُ الْاِنْسَانِيَّةُ *அல்ஹகீகத்துல் இன்ஸானிய்யா* - மானுஷீகத்தின் எதார்த்தம்.

قَابَ قَوْسَيْنِ *காப கௌஸைனி* - இரு வில்லின் நாண்.

مَرْتَبَةُ الْأَسْمَاءِ *மற்தபத்துல் அஸ்மா* – பெயர்களின் படித்தரம்.

இம் மூன்று படித்தரங்களும் பூர்வீகமான தாகும். துவக்கமில்லாததாகும். முந்தியது, பிந்தியது என்று ஆனது புத்தியினாலாகும். காலத்தினால் அல்ல. காலமும், ஸ்தலமும் இல்லாத போது எப்படி இருந்தானோ அப்படியே இப்போதும் இருக்கிறான்.

(4), عَالَمُ الْأَرْوَاحِ *ஆலமுல் அற்வாஹ்* – ரூஹுகளின் உலகம்.

عَالَمُ الْجَبَرُوْتِ *ஆலமுல் ஜபரூத்* – பொருந்தும் உலகம்.

عَالَمُ الْخِيَالِ الْمُطْلَقِ *ஆலமுல் கியாலுல் முத்லக்* – கட்டுப்பாடாகாத கற்பனை உலகம்.

(5), عَالَمُ الْمِثَالِ *ஆலமுல் மிதால்* – மாதிரி உலகம், (சூட்சம உலகம்).

عَالَمُ الْخِيَالِ الْمُقَيَّدِ *ஆலமுல் கியாலில் முகய்யத்* – கட்டுபாடான கற்பனை உலகம்.

(6), عَالَمُ الْأَجْسَامِ *ஆலமுல் அஜ்ஸாம்* – சடங்கள் உலகம்.

عَالَمُ الشَّهَادَةِ *ஆலமுஷ்ஷஹாதத்* – சாக்கிர உலகம்.

عَالَمُ الْمُلْكِ *ஆலமுல் முல்க்* – ஆட்சி அதிகார உலகம்.

(7). اَلْإِنْسَانُ *அல்இன்ஸான்* – மனிதன்.

இதுதான் கடைசியான *தஜல்லி* – தோற்றமும் உடையுமாகும். ஒவ்வொரு படித்தரங்களின் பெயர்களுக்குரிய காரணங்கள், குணங்கள் பற்றி தக்கவிளக்கமாக "அத்துஹ்பத்துல் முற்ஸலா" எனும் நூல் போன்றவைகளில் எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆசையுள்ளவர்கள் அவைகளில் காண்க !

ஒரு *மற்தபாவில்* – படித்தரத்தில் இருந்து வேறொரு படித்தரத்திற்கு வருவதற்கு *தஜல்லி* – தோற்றம், *தனஸ்ஸூல்* – இறக்கம் என்று சொல்வார்கள்.

உதாரணமாக:- பாலாக இருக்கும் தன்மையிலிருந்து தயிரின் தன்மைக்கு வந்தால் அப்போது பால், தயிரின் கோலத்தில் *தஜல்லியானது* – தோன்றியது, வெளியானது, அல்லது *தனஸ்ஸூல்* – இறங்கியது என்று சொல்வார்கள்.

மெழுகு வத்தியின் எண்ணெய் உறைந்து மெழுகின் தன்மையில் வந்தால் அப்போது மெழுகு வத்தியின் எண்ணெய் மெழுகின் கோலத்தில் *தஜல்லியானது* – தோன்றியது, வெளியானது,

அல்லது *தனஸ்ஸுல்* – இறங்கியது என்று சொல்வார்கள். முதல் தன்மைக்கு நிலைமைக்கு திரும்பினால் *உறூஜ்* – ஏறுவது என்று சொல்வார்கள்.

மேற் கூறப்பட்ட "அஹதிய்யத்" என்ற முதல் படித்தரம் அல்லாத ஏனைய படித்தரங்களில் ஏறி, கூறப்பட்ட படித்தரங்களில் இருப்பது அனைத்தும் மனிதனில் வெளியானால் அவனுக்கு "*அல்இன்ஸானுல் காமில்* - சம்பூரண மனிதன்" என்று சொல்லப்படும்.

இவ்வகையான ஏற்றம் சம்பூரணமாக நமது நபி நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களில்தான் ஆனது. இதனாலேயே "*அக்மலுல் காமிலீன்* – பூரணமானவர்களில் மிக சம்பூரண மானவர்"களாக ஆனார்கள்.

"*பாத்திஹுல் உஜூத்*" – உஜூதுக்கு (உலகிற்கு) திறவு கோலாக, ஆரம்பமானவர்களாக இருப்பது போல், "*காத்தமுன்னபிய்யீன்*" – நபி மார்களுக் கெல்லாம் கடைசியாக, முத்திரங்கமானவர்களாக ஆனார்கள்.

ஸல்லல்லாஹு அலா முஹம்மத் ஸல்லல் லாஹு அலைஹி வஸல்லம், ஸல்லல் லாஹு அலா முஹம்மத் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம், ஸல்லல்லாஹு அலா முஹம்மத் யாரப்பி ஸல்லி அலைஹி வஸல்லிம்.

<u>படித்தரங்களுக்கிடையில் பாகுபடுத்துவது.</u>

هر مرتبه از وجود حکم دارد ❁ گر فرق مراتب نه کنی زندیقی

ஹர்மறத்பா அஸ் உஜூதே ஹூக்மு தாரத்
கர்பர்கே மறாத்திப் ந குனி

ஸிந்தீகி

"உஜூதுடைய ஒவ்வொரு படித்தரங்களுக்கும், ஒரு (தனிமையான) *ஹூக்மு* – சட்டம் இருக்கிறது, நீ, படித்தரங்களுக்கிடையில் பாகுபாடு வைக்க வில்லையானால், *ஸிந்தீகாய்* – காபிராகிவிடுவாய்" என்று பாரஸீக கவிஞர் சொன்னதுபோல் *உலூஹிய்யத்தின்* – தெய்வீகத்தின் படித்தரங்களின் பெயர்களை சிருஷ்டிகளின் படித்தரங்களில் நடத்தக்கூடாது.

எவனாவது *அக்லையோ* – அறிவையோ, அல்லது *நப்ஸையோ,* அல்லது *தபீஅத்தை* – இயற்கையையோ அல்லது நட்சத்திரங்கள், *அனாஸிருகள்* – பூதங்கள், *ஜமாதாத்து* – நிரஸ பொருள்கள், *நபாதாத்து* – தாவரப்பொருள்கள் *ஹயவானாத்* – ஜீவ பொருள்கள் இவைகள் ஹக்கு தஆலாவின் மள்ஹறாக இருப்பதைக் கவனித்து தெய்வமென்று – அல்லாஹ்ற என்று சொல்வானே யானால் நிச்சயமாக அவன் பிழை செய்து விட்டான், *ஸிந்தீக்காகி* விட்டான் – காபிராகி விட்டான்.

ஜைது என்பவனின் கையைப்பார்த்து அது ஜைது என்று சொன்னால் பிழை செய்தவன் போலாகுவான்.

சகலத்திலும் உஜூது ஒன்றுதான் என்று சொன்னாலும் சரி, ஒவ்வொரு வஸ்துவும் *இலாஹு* – தெய்வம் என்று சொல்வதற்கு அனுமதியில்லை. இவ்விடம் கால் சருகி ஷிர்க்கில் வீழ்வதற்கான அபாயகரமான இடம், கவனம்! கவனம்!!

اَلْوُجُوْدُ الْحَقِيْقِيْ – اَلْوُجُوْدُ الْاِضَافِيْ – اَلْعَيْنِيَّةُ – اَلْغَيْرِيَّةُ

***அல்உஜூதுல் ஹகீகி , அல்உஜூதுல் இளாபி* – எதார்த்தமான உள்ளமை, சேர்மானமான உள்ளமை *அல்ஐனிய்யத், அல்கைரியத்* - தானானது, வேறானது பற்றிய விளக்கம்.**

ஐஸும், தண்ணீரும் இரண்டும் மற்றது தானாகவேயாகும். எது தண்ணீரோ அதுவே ஐஸாகும். எது ஐஸோ அதுவே தண்ணீராகும்.

ஆனால் தண்ணீரின் ஓடுகின்ற உருவம் இப்போது மாறி, ஐஸின் உறைகின்ற உருவம் உண்டாகிவிட்டது. மேலும் இந்த ஐஸின் உருவத்துடைய ஹுக்குமுகளும், குணபாடுகளும், அதாவது:- இயற்கை சுபாவமும், குணமும் கூட தண்ணீரை விட்டும் அலாதியாகி விட்டது.

ஆனால் ஐஸின் உருவத்துடைய *உஜூது* - உள்ளமையாகிறது *ஹகீகிய்யா* - எதார்த்தமானதாக இல்லை. என்றாலும் எந்த உள்ளமை தண்ணீருக்கு இருந்ததோ அதே உள்ளமைதான் இந்த ஐஸுக்கு மாகும். ஐஸின் உருவம் சுயமான உள்ளமையின் வாடையையும் கூட நுகர வில்லை. வெறும் பார்வை யிலும், கவனிப்பிலும், கனவிலும், கற்பனையிலுமே அதன் தோற்றமிருக்கிறது.

பாருங்கள்! ஒரு கிலோ எடையுள்ள தண்ணீரை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அதை ஐஸின் உருவத்தில் உறைய வையுங்கள். பின்னர் எடை போட்டுப் பார்த்தீர்களே யானால் கூடுதல், குறைதல் இல்லாது ஒரு கிலோ ஐஸே இருக்கும். பின்னர் அந்த ஐஸை உருக வைத்தால் தண்ணீரின் முந்திய உருவம் திரும்பவும் வந்துவிடும். பின்னர் இந்த தண்ணீரை எடைபோட்டால் அதே எடைதானிருக்கும். அதாவது கூடுதல் குறைதல் இல்லாது ஒரு கிலோ தண்ணீரே இருக்கும்.

இப்போது காட்டுங்கள்! ஐஸ் எங்கே போயிற்று? எப்படி இருந்தது? எப்போது வந்தது? எங்கிருந்து வந்தது? எப்போது இருந்தது? எப்போது அழிந்தது?

இதேபோல் ஒருகிராம் தங்கத்தில் மோதிரம் செய்யுங்கள். பின்னர் எடைபோட்டுப் பாருங்கள், ஒரு

கிராம் தங்கமே இருக்கும். உருக்கி விடுவீர்களே யானால் அந்த ஒருகிராம் தங்கமே இருக்கும். மோதிரம் வரவுமில்லை, போகவுமில்லை.

ஐஸ், தண்ணீரின் ஒரு நிலையும், கோலமு மாகும். மோதிரம் தங்கத்தின் ஒரு நிலையும் கோலமுமாகும். ஐஸூம், மோதிரமும் எதார்த்தமான உள்ளமையின் வாடையை நுகரவில்லை.

குமுழியும், அலையும், பனி கட்டினால் உண்டாக்கப்பட்ட கூஜாவும், ஹகீகத்தின் - எதார்த் தமான புறத்தினால் இவை அனைத்தும் தண்ணீர் தானாகும். நாம ரூபங்களான குறிப்புகளின் படி தண்ணீருக்கு வேறானதாகும்.

இதை போல் கானல் நீரும் ஹகீகத்தின் புறத்தினால் ஆகாயம் தானாகும். குறிப்பின் புறத்தினால் ஆகாயத்திற்கு வேறானதாகும்.

كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ குல்லு *ஷெய்யின் ஹாலிகுன் இல்லா வஜ்ஹஹூ* "சகல வஸ்த்துகளும் அழிந்ததாகும், (இல்லாமலானது வாகும்) அவனுடைய வஜ்ஹை (தாத்தை) தவிர" அல்குர்ஆன் (28—88) என்பதின் கருத்தும் இதுதான்.

ஐஸைப் பார்த்து தண்ணீர் என்றோ, அல்லது தண்ணீரைப் பார்த்து ஐஸ் என்றோ, தங்கத்தைப்

பார்த்து மோதிரம் என்றோ, மோதிரத்தைப் பார்த்து தங்கம் என்றோ, குமுழி, அலை, கூஜாவைப் பார்த்து தண்ணீர் என்றோ சொல்லக்கூடாது.

ஐஸ் தண்ணீர்தான், தண்ணீர்தான் ஐஸ், மோதிரம் தங்கம் தான், தங்கம்தான் மோதிரம், குமுழி, அலை, கூஜா தண்ணீர்தான், தண்ணீர்தான் குமுழி, அலை, கூஜா, என்றாலும், அது அது எந்தக் கோலத்தில் இருக்கிறதோ அந்தக் கோலத்தின் ஹுக்மை – சட்டத்தை நடத்தாட்ட வேண்டும் இது ஷரீஅத் சட்டமாகும்.

ஆகவே எல்லா மற்தபாக்களிலும் - படித்தரங்களில் பேதகமாகாமலும், மாறாமலும், பிரளாமலும், உலையாமலும், எதார்த்தமாக உண்டானதாக இருக்கக் கூடியது, கலப்பற்ற *உஜூது* - பரம்பொருள் மட்டுமேயாகும். இதுவே ரப்புடைய *வஜ்ஹாகும்* – தாத்தாகும்.

சுகங்கள், துன்பங்கள், வேதனைகள் பற்றி.

உஜூதானது தாத்தாலும் ஒன்றே. சிபத்துகளாலும் ஒற்றே, அதற்கு அறவே எண்ணிக்கை இல்லை என்று சரியான ஆதாரங்களைக் கொண்டு தரிபட்டிருக்க, விதி விலக்குகளைக் கொண்டு வருத்தப் படுத்துவது ஏன் ?

அவ்விதி விலக்குகளுக்கு கட்டுப்பட்டு நடந்தால் சுகம் கிடைக்கு மென்றும், விரோதம் செய்தால் வேதனை கிடைக்குமென்றும், ஈருலக சம்பந்தமான பலவகையான நோய் நொம்பலங்களைக் கொண்டு சோதிப்பது ஏன் ?

தன்தனக்கே சுகத்தை கொடுப்பதும், வேதனை படுத்துவதாக ஆகாதா? என்ற கேள்விகள் மனதில் வந்தால் அதற்கான பதில்களை அறிந்துக் கொள்ளுங்கள்:-

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُوْنِ *வமா கலக்துல் ஜின்ன வல்இன்ஸ இல்லாலி யஃபுதூன் —*

"ஜின்களையும், மனுக்களையும் என்னை வணங்குவதற்காகவே யல்லாது நான் படைக்க வில்லை" என்று அல்லாஹுதஆலா குர்ஆனில் (51-56) சொல்வது போன்று, வணக்கம் புரிவதும், வருத்தங்களும், சுகங்களும் வேதனைகளும், துன்பங்களும் இவை அடங்கலும் சிருஷ்டிகளான குறிப்புகள் அளவில் மீளுவதாகும். அவனது உஜூது இவை அனைத்தை விட்டும் தூய்மையான தாகும்.

குறிப்பு:- சிருஷ்டியான குறிப்பு எனும் உணர்வு இவனில் இருக்கும் போதுதான் இவை அனைத்து மாகும். இவனது சிருஷ்டி என்ற உணர்வு அழிந்து போகி, அல்லாஹு தஆலா அளவில் போகி விட்டால் அல்லாஹு தஆலாவின் உஜூதே அன்றி வேறு எதுவும் இல்லை.

الشهود *அஷ்ஷுஹூது* - இறைவனை காட்சி காண்பது.

ஷுஹூது - காட்சிகாண்பது இருவகை :-

(1), أَهْلُ الْجَمْعِ *அஹ்லுல் ஜம்யி* - சேகரமானவர்கள் எனும் வகுப்பினர்களிடத்தில், ஏதாவதொரு வஸ்துவை பார்த்தார்களே யானால் இது ஹக்கு தஆலா தனது *அஸ்மாக்களை* – பெயர்களைப் பூண்டவனாக "அ∴யானுதாபிதா" எனும் கண்ணாடியில் அதைக் கொண்டு வெளியான வெளிப்பாடாகும் என்று தங்களது ஹிருதயத்தைக் கொண்டு காணுவதாகும்.

இவர்களிடத்தில் ஹக்கு தஆலா *ளாஹிராக* - வெளியானவனாகவும், உலகம் *பாதினாகும்* - உள்ளானதாகும். சகலவஸ்துகளிலும் முதலாவது எட்டிக்கொள்ளுவது அந்த உஜூதாகும்.

(2), أَهْلُ الْفَرْقِ *அஹ்லுல் பர்க்* - பிரிவினை யானவர்கள் எனும் வகுப்பினர்களிடத்தில், ஏதாவ தொரு வஸ்துவை பார்த்தார்களே யானால் இந்த வஸ்து அ∴யானு தாபிதாவின் நிழல்களில் நின்றுமொரு நிழலாகும், அதை ஹக்குதஆலா தனது உஜூது எனும் கண்ணாடியில் வெளியாக்கி யிருக்கிறான் என்று தங்களது இருதயத்தைக்

கொண்டு காணுவதாகும்.

இவர்களிடத்தில் ஹக்கு தஆலா *பாதினாகும்* - உள்ளானவனாகவும், உலகம் *ளாஹிராக* - வெளியான தாகும்.

இவ்விரண்டு காட்சிகளை நீ அறிந்துக் கொண்டு இவை இரண்டையும், அல்லது இதில் ஒன்றையாவதை பற்றிப் பிடித்துக் கொள் !

குறிப்பு:- அல்லாஹு தஆலாவின் *இல்முல் இஜ்மாலியில்* - தொகுப்பான அறிவில், தன்னையும், சிருஷ்டியையும் அறியும் பொழுது அறியப்பட்டதற்கு "ஷஃனு" என்றும், *இல்முத்தப்ஸீலில்* - வகுப்பான அறிவில் அறியும் போது "அஃயானு தாபிதா" என்றும், சிருஷ்யான வெளியிலான உலகத்திற்கு "அஃயானுல் காரிஜிய்யா" என்றும் சொல்வார்கள்.

காட்சி காண்பதளவில் சேர்த்து வைக்கும் வழிகள்.

சிருஷ்டிகளாகிய *மள்ஹறுகளில்* – வெளி யாகும் ஸ்தானங்களில் காட்சி காண்பதளவில் சேர்த்து வைக்கும் வழிகள் பல, அவைகளில் மூன்று வழிகளை ஆரிபீன்களான மெஞ்ஞானிகள் தேர்ந் தெடுத்துள்ளார்கள்.

(1), قُلِ اللّٰهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ *குலில்லாஹ் தும்ம தர்ஹும்* "அல்லாஹ் என்று சொல்லும், பின்னர் அவர்களை விட்டுவிடுங்கள்" அல்குர்ஆன் (61-91) என்ற திருவசனத்திற்கிணங்க, நீ, *ஜாமிஆன இஸ்மாகிய* – அனைத்தையும் சேகரமாக்கிய பெயரான "அல்லாஹ்" எனும் அச்சரங்களை "*பிக்ரு* - சிந்தனை" எனும் பேனாவைக் கொண்டு இருதயமெனும் பலகையில் சூரிய ஒளியான சாயத்தைக் கொண்டு எழுத வேண்டும்.

அதாவது:- இப்படி ஒளியாக மனதில் எழுதப் பட்டிருப்பதாக சிந்திக்க வேண்டும். இந்த கோலமும் அல்லாஹு தஆலாவின் வெளிப்பாடுகளில் ஒரு வெளிப்பாடு. இதில் அவன் *ஹுலூல்* – விடுதி விடுதல், *இத்திஹாது* – ஒன்றாக சேர்தல் இன்றி வெளியாகி இருக்கிறான் என்று நீ, நிர்ணயம் கொள்வதாகும்.

குறிப்பு:- பாத்திரத்தில் தண்ணீர் ஊற்றினால் *ஹுலூல்* – விடுதிவிடுதல், இறங்குதல் என்றும், தண்ணீரும், சீனியும் ஒன்றாய் சேர்ந்தால் *இத்திஹாது* – ஒன்றாக சேர்தல் என்றும் சொல்லப்படும். இவைகளுக்கு இரண்டு பொருள்கள் வேண்டும்.

இங்கு அல்லாஹு தஆலாவும், அவனுடைய

தோற்றங்களுமே அல்லாது வேறொன்றும் இல்லை, ஐஸில் தண்ணீர் வெளியானது போலும், தங்க நகைகளில் தங்கம் வெளியானது போலும், வெளியாகி இருக்கிறான் என்று நிர்ணயம் கொள்ள வேண்டும்.

(2), اِقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيْبًا

இக்ர:: கிதாபக கபா பிநப்ஸிகல் யவ்ம அலைக்க ஹஸீபா –

"உன்னுடைய கிதாபை ஏட்டை ஓது, இன்று நீயே உன்பேரில் கேள்வி கேட்கிறவனாக போதும்" அல்குர்ஆன் (17-14) என்ற திருவசனத்திற்கிணங்க உன்னுடைய "*ஐனுதாபித்தா* – வகுப்பான அல்லாஹுவின் அறிவில் உள்ளதையும்" "*ஐனுல்காரிஜா* – சிருஷ்டியான வெளிரங்கமான உஜூதையும்" திடப்படுத்திக் கொண்டு இரண்டையும் ஒன்றாக ஆக்கி உன்னுடைய ஐனுகாரிஜா, அல்லாஹ்றவின் வெளியாகும் தானங்களில் ஒரு வெளியாகும் தானம், அதில் ஹுலூல், இத்திஹாது இல்லாமல் வெளியாகி இருக்கிறான் என்று நிர்ணயம் கொள்வதாகும்.

(3), قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّوْنَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُوْنِيْ يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ

குல் இன்குன்தும் துஹிப்பூனல்லாஹ பத்தபிவூனி யுஹ்பிபுகுமுல்லாஹ் –

"நீங்கள் அல்லாஹ்வை நேசிப்பவர்களாக இருப்பீர்களேயானால் என்னை பின் பற்றுங்கள்" என்று (நபியே) சொல்லுங்கள் அல்குர்ஆன் (3 - 31) என்ற திருவசனத்திற்கிணங்க, *ஆலமுல் கபீர்* - ((முழு சிருஷ்டியான) பெரிய உலகத்தையும், *ஆலமுஸ்ஸகீர்* - (மனிதனான) சிறிய உலகத்தையும் நிச்சயித்துக் கொண்டு, பின் பெரிய உலகத்தை எடுத்துக்கொண்டு, இது அல்லாஹு தஆலாவின் மள்ஹறுகளில் சம்பூரணமானது என்றும், இதில் ஹக்குதஆலா *ஹுலூல்* - விடுதி விடுதல், *இத்திஹாது* - ஒன்றாக சேருதல் இன்றி வெளியாகி இருக்கிறான் என்று நீ, நிர்ணயம் கொள்வதாகும்.

இம்மூன்று வழிகளையும் அறிந்துக் கொண்டால் உன்னுடைய காமிலான ஷெய்குடைய உத்தரவின்படி மூன்றில் ஒன்றை பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டு அல்லாஹ்வின் அருள் உன்னை இரண்டாவது பனாவின் ஸ்தானத்தளவில் சேர்த்து வைக்கிற வரையிலும் உன் அகக்கண்ணைக் கொண்டு அதை *முஷாகதா* - தியானித்துக்கொண்டு இருக்கவும்.

குளிப் பாட்டுகிறவனின் கையில் மையித் தைப் போல், உன் நப்ஸை காமிலான ஷெய்கிடத்தில் ஒப்படைத்து அவருக்கு நீன் தொண்டு செய்வதைக் கொண்டேயல்லாது உனக்கு அது எளிதாகாது.

அல்லாஹு தஆலாவின் பக்கம் நெருங்குவது பற்றிய விளக்கம்.

அல்லாஹு தஆலாவின் பக்கம் நெருங்குவது இரு வகையிலாகும்.

(1), *குற்புன்னவாபில்* – நபிலான வணக்கங்களைக் கொண்டு நெருங்குவது:-

لَا يَزَالُ عَبْدِيْ يَتَقَرَّبُ اِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتّٰى اُحِبَّهُ فَاِذَا اَحْبَبْتُهُ
كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِيْ يَسْمَعُ بِهِ وَبَصَرَهُ الَّذِيْ يُبْصِرُ بِهِ وَيَدَهُ الَّتِيْ يَبْطِشُ بِهَا
وَرِجْلَهُ الَّتِيْ يَمْشِيْ بِهَا رواه البخاري

"என்னுடைய அடியான் நபிலான வணக்கங்களைக் கொண்டு என்னளவில் நெருங்கிக் கொண்டே இருக்கிறான், நான் அவனை உகக்கிற வரையிலும், நான் அவனை உகந்து விட்டால் அவன் கேட்கின்ற கேள்வி யாகவும், அவன் பார்க்கின்ற பார்வையாகவும், அவன் பிடிக்கின்ற கையாகவும், அவன் நடக்கின்ற காலாகவும் நான் ஆகி விடுகின்றேன்"

(அல்ஹதீதுல் குத்ஸி) அறிவிப்பு புகாரி நூல் மிஷ்காத் ஹதீது எண் : 2260

"குற்புன்னவாபில்" என்பது மனிதனுக்கு

அல்லாஹு தஆலாவினால் இரவலாக கொடுக்கப் பட்ட, கட்டுப்பாடான, மானுஷீகத்துவ இலட்சணங் களில் கட்டுப்பாடுகள் அழிந்து அதற்கு பகரமாக கட்டுப்பாடுகள் இல்லாத அல்லாஹு தஆலாவின் இலட்சணங்கள் மனிதனில் வெளியாவதாகும்.

அப்போது அல்லாஹு தஆலாவின் உத்தரவு கொண்டு அல்லாஹு தஆலா செய்வது போன்று இவனும் செய்வான். "மனித *சிபாத்துகள்* - இலட்சணங்கள் அல்லாஹு தஆலாவின் பூர்வீகமான இலட்சணங்களில் *பனாவாகிறது* - நாஸ்தியாகிறது" என்று சொன்னதின் கருத்து இதுவாகும், இது நப்லான வணக்கங்களை நிறை வேற்றி வந்ததின் பயனாகும்.

(2), *குறப்புல் பறாயில்* – கடமையான வணக்கங்களைக் கொண்டு நெருங்குவது:-

مَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ

என்னுடைய அடியான் என்னளவில் அவன் மீது நான் கடமையாக்கியதை விட எனக்கு உகப்பான எப்பொருளைக் கொண்டும் நெருங்குவதில்லை.

நூல் புகாரி, மிஷ்காத் ஹதீது எண் : 2260

"குறப்புல் பறாயில்" என்பது அடியான் சகல சிருஷ்டிகளின் உணர்வையும், தன்னை உணர் வதையும் கூட விட்டு விட்டு ஹக்கு தஆலாவின்

உஜூது ஒன்றைத் தவிர மற்றவை ஒன்றும் அவன் பார்வையில், ஷுஹூதில் தரிப்பாடாகாத விதமாக முழுவதுமாக ஐக்கியமாக அல்லாஹு தஆலாவில் பனாவாகி விடுவதாகும்.

"அடியானுடைய தாத்து, அல்லாஹு தஆலா வின் தாத்தில் *பனாவாகிறது* - நாஸ்தியாவது" என்று சொன்னதின் கருத்து இதுவாகும். இது பர்ளான வணக்கங்களை நிறை வேற்றி வந்ததின் பயனாகும்.

அடியான் தன் நப்ஸை விட்டும் இல்லாமலாகி மானுஷீக உஜூது உரியப்பட்டு அடிமைத் தனத்தின் ஒளி நூர்ந்து போகி சிருஷ்டியான ரூஹு பனாவாகி விடுமானால் அப்போது அடியான் அல்லாஹு தஆலாவின் தாத்திய்யான தஜல்லிக்கும், சிபாத்திய் யான தஜல்லிக்கும் தகுதியாகி விடுகிறான்.

இவன் பேரில் அல்லாஹு தஆலா தாத்தைக்கொண்டு, அல்லது சிபத்துகளைக்கொண்டு தஜல்லியாக நாடினால் இவனை விட்டும் உரியப்பட்டதற்கு பகரமாக தன்னுடைய தாத்தில் நின்றும் ஒரு "*லதீபா* " – அதி நுட்பமானதை, தன்னை விட்டும் பிரியாததாகவும், அடியானுடன் ஒன்றாய் சேராமலாகவும் அடியானின் *ஹைக்கலில்* – கோலத்தில் வைக்கிறான். அதற்குத்தான் "ரூஹுல் குத்ஸு" (படைப்பினங்களை விட்டும்) பரிசுத்தமான ஆன்மா என்று பெயர் சொல்லப்படும்.

ஆகவே ஹக்கு தஆலா தனது தாத்தைக் கொண்டோ, அல்லது சிபத்துக்களில் ஒரு சிபத்தைக் கொண்டோ தஜல்லியானால் எதார்த்தத்தில் அவனும், அவனுடைய சிபத்தும் அவன் தன்பேரிலேயே வெளியானான். அடியானின் பேரில் அல்ல. இந்நேரத்தில் அடியானை அல்லாஹு தஆலா என்று சொல்லி விடக் கூடாது.

முறாக்கபா செய்யும் முறை.

குற்புன்னவாபிலும், குற்புல் பறாயிலும் சொல்லப்பட்ட அல்லாஹு தஆலா அளவில் நீ, நெருங்குவதை நாடினால் முதலாவதாக, நபி நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களை சொல்லாலும், செயலாலும், வெளிரங்கத்திலும், உள்ரங்கத்திலும் பின் பற்றி நடப்பதை பற்றிப் பிடித்துக்கொள்! உன் வெளிரங்கம் உள்ரங்கத்திற்கும், உள்ரங்கம் வெளிரங்கத்திற்கும் மாற்றமாக ஆகுவதை பயந்துக்கொள்!! அது உனது அமல்களை அழித்து விடும், அல்லாஹு தஆலாவை விட்டும் தூரப்படுத்தி விடும்.

இரண்டாவதாக கலிமத்துத் தய்யிபா (லாஇலாஹ இல்லல்லாஹ்)வின் பொருள் தானாகவே இருக்கிற *வஹ்தத்துல் உஜூதின்* - உஜூது ஒன்றாக இருப்பதின் முறாக்கபாவை அதற்கு

உழுவு இருக்க வேண்டும் என்ற விதியில்லாமல் (உழுவு இருந்தால் உத்தமம்தான்) இன்ன நேரத்தில்தான் செய்ய வேண்டு மென்றில்லாமல் எல்லா நேரத்திலும், மூச்சு போவது வருவது பற்றி கவனிக்காமலும், கலிமத்துத் தய்யிபா வின் அட்சரங்களை நோட்டமிடாமல் அதன் உட் கருத்தை மட்டுமே அல்லாது வேறொன்றையையும் நோட்டமிடாது, நீ, நின்றவனாய், உட்கார்ந்தவனாய், நடக்கின்றவனாய், படுத்திருக்கின்றவனாய், சகல நிலைமைகளிலும் செய்து வரவேண்டும்.

முறாக்கபா செய்யும் போது, முதலாவதாக உன்னுடைய ஹகீகத்தும், அந்தரங்கமும், ஹக்கு தஆலாவுக்கு வேறாக இருப்பதான "*அன்னிய்யத்தை* - நான் என்ற உணர்வை" நீக்கவேண்டும். இதுதான் "லாயிலாஹ" என்று நீக்குவதின் பொருளாகும்.

இரண்டாவதாக உன்கல்பில் ஹக்கு ஸுப்ஹா னஹு வதஆலாவின் உஜூதை தரிப்படுத்துவதாகும். இதுதான் "இல்லல்லாஹ்" என்று தரிபடுத்துவதின் பொருளாகும்.

சங்கைக்குரிய எங்களது தாதாபீர் அஷ்ஷாஹ் முஹம்மது அப்துல் காதிர் ஹைதராபாத் ஸூபி ஹழ்ரத் கத்தஸல்லாஹு ஸிர்ரஹுல் அஸீஸ் அவர்கள் தங்களது "அஸ்ஸுலூக் - இறைவழி நடை" எனும் உர்து நூலில், எல்லாத்தரீக்காக்களையும்

ஆராய்ந்து தேர்ந்தெடுத்து எழுதிய முறாக்கபாவை, அவர்களது கலீபா சங்கைக்குரிய எங்களது ஆன்மிக குருநாதர், அஷ்ஷாஹ் ஷெய்கு அப்துல் காதிர் ஸூபி ஹழ்ரத் கத்தஸல்லாஹு ஸிர்ரஹுல் அஸீஸ் அவர்கள் மொழி பெயர்த்துள்ள அந்த அஸ்ஸுலூக் வாசகத்தை அப்படியே தருகிறேன்.

மிகச்சுருக்கமான, சக்தி வாய்ந்த, மிக்க நம்பிக்கையான, எதார்த்தமான முறாக்கபாவாகிறது:-

ஒரே அடியாக கண்ணை மூடிக்கொண்டு ஹக்கு தஆலாவின் தாத்தாகிய தன்னுடைய கல்பு இருதயமெனும் சமுத்திரத்தில் தன்னை மூழ்கவைத்து விட்டு உப்பு சமுத்திரத்தில் கரைந்து போவது போல் தன்னை அழித்து விடவேண்டும். தன்னோடு சகல உலகத்தையும் அழித்து விட வேண்டும்.

மனிதன் தானே உலகமாகும். எப்பொழுது மனிதன் அழிந்து விடுகிறானோ, அப்போது அவனோடு உலகம் அனைத்தும் அழிந்து விடுகிறது. உலகத்தில் எத்தனை சூறத்துகள் (கோலங்கள்) இருக்கின்றதோ அத்தனையும் மனிதனுடைய சூறத்துகளேயாகும்.

உலகம் ஒரு கண்ணாடி வீடாகும். மனிதனுடைய சூறத்துகள் அதில் காட்சியளிக்கிறது. எப்பொழுது மனிதன் கண்ணாடி வீட்டை விட்டும் வெளிப்பட்டு விடுவானோ ஒரு சூறத்தும் எந்த

கண்ணாடியிலும் எஞ்சியிராது. இதே விதமாகவே மனிதனுக்கு அவசியம்.

அதாவது:- ஒவ்வொரு அணுக்களுடைய தூறத்துக்களையும் தன்னுடைய தூறத்தின் பிரதிபிம்பம் என்று உணர வேண்டும் இன்னும் உலகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு அணுவின் உசும்புதலும், ஒடுங்குதலும், என்னுடைய உசும்புதல், ஒடுங்குதலோடு கட்டுண்ட தாகும் என்று உறுதிக்கொள்ள வேண்டும்.

இன்னும் எப்பொழுது கண்ணை மூடி விடுகிறானோ அப்போது உறுதிக்கொள்ள வேண்டும்.

அதாவது:- நான் எந்த தூறத்தின் காரணமாக தாத்தை விட்டும் பிரிந்துயிருந்தேனோ அந்த என்னுடைய *இன்ஸானியத்தான தூறத்து* - மனித உருவம் அழிந்து விட்டது. இப்பொழுது நான் தாத்து தானாகிவிட்டேன், வானம், பூமி இன்னும் சகல உலகமும் என்னோடு அழிந்துவிட்டது. இப்போது நான் தூறத்தும், நிறமுமில்லாது சுத்தமாக யிருக்கிறேன். நான் உருவம், நிறமில்லாத, கரையில்லா சமுத்திரமாக இருக்கும், எதுவரையிலும் என்றால் நான் சமுத்திரமாக இருக்கும் மென்ற நினைப்புங்கூட அழிந்து விட வேண்டும். இன்னும் இந்த நானும், சமுத்திரத்தின் நானும் தாத்து தானாக ஆகிவிட வேண்டும்.

ஆண்டவா! உனது நேசர் தீர்க்கதரிசிகளுக் கெல்லாம் நாயகமான எங்கள் அருமை நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களது பொருட்டினால் எங்களுக்கு இந்த வலுப்பமான வாழ்வைக் கொடுத்தருள்வாயாக ! ஆமீன் !!

குறிப்பு:- இந்த முறாக்கபாவை அடிப்படையாக வைத்துதான் நம் ஷெய்கு நாயகம் கத்தஸல்லாஹு சிற்றஹுல் அஸீஸ் அவர்கள் பைஅத் எடுக்கும் போது முரீதீன்களுக்கு இதை உபதேசித்தும், ஸில்ஸிலாவில் இணைத்தும் இருக்கிறார்கள். அல்ஹம்துலில்லாஹ்.

اَلسَّيْرُ الْبَاطِنْ *அஸ்ஸய்றுல் பாதின்* - அகமிய (இறைவழி) நடை.

அகமிய இறைவழி நடை ஆறுவகை.

1, اَلسَّيْرُ لِلّٰهِ *அஸ்ஸய்று லில்லாஹி* - அல்லாஹ்வுக்காக அறியாமையில் இருந்து அறிவளவில் நடப்பது.

2, اَلسَّيْرُ اِلَي اللهِ *அஸ்ஸய்று இலல்லாஹி* - அல்லாஹ் அளவில் அறிவிலிருந்து அமல் (வணக்கம்) அளவில் நடப்பது.

3, اَلسَّيْرُ فِي اللهِ *அஸ்ஸய்று Fபில்லாஹி* - அல்லாஹ்றவில் நடப்பது - அவனில் *பனாவாகுவது* - மாயுவது.

4, اَلسَّيْرُ مِنَ اللهِ *அஸ்ஸய்று மினல்லாஹ்* - அல்லாஹ்றவில் நின்றும் நடப்பது. مَحْوُ *மஹ்றவில்* - அழிவில் இருந்து صَحْوُ *ஸஹ்றவு* - தெளிவு அளவில் மீள்வது கொண்டு *பகாவாகும்* - நிலைப்பதுவாகும்.

5, اَلسَّيْرُ بِاللهِ *அஸ்ஸய்று பில்லாஹி* - அல்லாஹ்றவைக் கொண்டு நடப்பது. அல்லாஹ்ற உடைய சிபத்துகள், அஸ்மாக்களைக் கொண்டு பூணுவதாகிய *பகாவுல் பகாவாகும்* - நிலைப்பதிலும் நிலைப்பதுவாகும்.

6, اَلسَّيْرُ مَعَ اللهِ *அஸ்ஸய்று மஅல்லாஹி* - அல்லாஹ்ற உடன் நடப்பது. மேலுலகத்திலும், கீழுலகத்திலும் ஆட்சி, அதிகாரம் செய்வதாகும்.

வஹ்றதத்துல் உஜூதின் பேரில் அறிவிக்கின்ற அல்குர்ஆன் ஆதாரங்கள்.

وَلِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَاَيْنَمَا تُوَلُّوْا فَثَمَّ وَجْهُ اللهِ

கிழக்கும், மேற்க்கும் அல்லாஹ்வுக்குரியது. எப்பக்கம் (புலனால் அல்லது புத்தியால்) முன்னோக்கினாலும் அங்கு அல்லாஹ்வின் (முகம் (தத்சொரூபத்தின் வெளிப்பாடு) இருக்கிறது. (2-115)

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ

நாம் அவனளவில் (அவனுடைய சக்திகளின் அந்தரங்கமாக இருக்கிறவிதத்தில்) அவனுடைய பிரடி நரம்பை விட மிக நெருக்கமாக இருக்கிறோம். (50-16)

وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ

நீங்கள் எங்கிருந்தாலும் (சகலத்திலும் அவனது உஜூது ஊடுறுவி இருக்கிற விதத்தில்) அவன் உங்களுடன் இருக்கிறான். (57-4)

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَٰكِنْ لَا تُبْصِرُونَ

(மரண தருவாயிலிருக்கிற) அவன் அளவில் (அவனுடைய உறுப்புகளாகவும், சக்திகளாகவும் வெளிப்பாடாக இருக்கிற விதத்தில்) உங்களை விட நாம் மிக நெருக்கமாக இருக்கிறோம், என்றாலும் நீங்கள் (அதன் அந்தரங்கத்தை) பார்த்தறிய மாட்டீர்கள். (56-85)

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ

(நபிநாயகமே!) உங்களிடத்தில் (வெளிரங் கத்தில் கை கொடுத்து) பைஅத்து செய்கிறவர்கள்

(எதார்த்தத்தில்) அல்லாஹ்விடத்தில்தான் பைஅத்து செய்கிறார்கள். (குறிப்புகளை விட்டும் பொதுவான) அல்லாஹ்வின் கை (வெளிப்பாடுகளில் நின்று முள்ள குறிப்பான) அவர்களது கைகளின் மீது இருக்கிறது. (48-10)

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

அவனே (சகல சிருஷ்டிகளைக் காண) முந்தியவன். (*மள்ஹறு* – வெளிப்பாடு ஸ்தானங்களில் வெளிப்படுவதில்) பிந்தியவன், (சிருஷ்டிகளின் கோலங்களைக் கொண்டு) வெளியானவன், (சிருஷ்டிகளின் வெளிப்பாடுகளை விட்டும்) உள்ளானவன் அவன் சர்வ பொருள்களைக்கொண்டும் அறிந்தவன். (57-3)

وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ

உங்களது நப்ஸுகளிலேயே (வஹ்தத்துல் உஜூதுடைய அத்தாட்சிகள்) இருக்கிறது. நீங்கள் பார்க்க வேண்டாமா?. (51-21)

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ

(நபியே!) என்னைப்பற்றி என்னுடைய அடியார்கள் உங்களிடம் கேட்டால் நான் (ஹகீகத்தை – எதார்த்தத்தைக் கொண்டு) சமீபமாக இருக்கிறேன் (என்று சொல்வீராக!). (2-186)

وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ

(நபியே! காபிர்கள் மீது மண்ணை) நீங்கள் வீசியபோது (வெளியில் உங்களில் நின்றும் வீசும் கோலம் உண்டானாலும்) நீங்கள் வீசவில்லை எனினும் (உள்ளாகவும், அந்தரங்கமாகவும் இருக்கிற) அல்லாஹ் வீசினான். (8-17)

وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا அல்லாஹு தஆலா (ஒரு அணுவும் கூட விடாது சகலத்திலும் ஊடுறுவிருக்கிற விதத்தில்) சகல பொருள்களையும் சூழ்ந்தவனாகிவிட்டான். (4-126)

أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ

அறிந்துக்கொள்! நிச்சயமாக அவன் ஒவ்வொரு பொருளைக் கொண்டு சூழ்ந்திருக்கிறான். (41-54)

வஹ்தத்துல் உஜூதின் பேரில் அறிவிக்கின்ற அல்ஹதீது ஆதாரங்கள்.

أَصْدَقُ كَلِمَةٍ قَالَهَا الشَّاعِرُ كَلِمَةُ لَبِيدٍ :-

أَلَا كُلُّ شَيْءٍ مَا خَلَا اللَّهَ بَاطِلٌ ۞ (متفق عليه)

(அறபி) கவிஞர் சொன்ன வார்த்தைகளில் மிக

உண்மையான வார்த்தை லுபைது கவிஞரின் "அறிந்துக்கொள்! அல்லாஹ்ற அல்லாத அனைத்து பொருள்களும் *பாதிலாகும்* - தரிபாடாகாத இல்லாமையாகும்" என்று சொன்னதாகும்.

புகாரி,முஸ்லிம்,மிஷ்காத் ஹதீது எண 4778

فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ

மெய்ப் பொருளுக்கு (அல்லாஹு தஆலாவின் உஜூதுக்கு) பின்னால் (வழி கேடான) பொய்யே அல்லாதில்லை (10-32) என்ற திருக்குர்ஆன் வசனத்தில் இருப்பது போன்று சிருஷ்டிகளுக்கு ஹக்கு ஸுபுஹானஹு வதஆலாவின் உஜூது, *பைழான்* - ஒலிப்பதினால் அன்றி அறவே உஜூது இல்லை.

إِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا قَامَ إِلَى الصَّلٰوةِ فَإِنَّمَا يُنَاجِي رَبَّهُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْقِبْلَةِ

உங்களில் ஒருவன் தொழுகைக்கு நின்றால் அவன் தன் *ரப்பு* - போசகனோடு வசனிக்கிறான். ஆகவே அவனுடைய ரப்பு (தஜல்லியின் புறத்தினால்) அவனுக்கும் கிப்லாவுக்குமிடையில் இருக்கிறான்.

(அல் ஹதீது)

لَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتّٰى أُحِبَّهُ فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ

الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا وَرِجْلَهُ

الَّتِي يَمْشِيْ بِهَا رواه البخاري

"என்னுடைய அடியான் நபிலான வணக்கங்களைக் கொண்டு என்னளவில் நெருங்கிக் கொண்டே இருக்கிறான். நான் அவனை உகக்கிற வரையிலும் நான் அவனை உகந்து விட்டால் (بِالْقُوَّةِ *பில்குவ்வதி* – அமைப்பில் இருந்ததைப்போல் بِالْفِعْلِ *பில்பி:லி* – வெளியிலும்) அவன் கேட்கின்ற கேள்வியாகவும், அவன் பார்க்கின்ற பார்வையாகவும், அவன் பிடிக்கின்ற கையாகவும், அவன் நடக்கின்ற காலாகவும் நான் ஆகிவிடுகின்றேன்."

அறிவிப்பு நூல் புகாரி, மிஷ்காத் ஹதீது எண் 2260

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُوْلُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمْ إِنَّ اللهَ يَقُوْلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَا ابْنَ آدَمْ مَرِضْتُ فَلَمْ تَعُدْنِيْ..... إِسْتَطْعَمْتُكَ فَلَمْ تُطْعِمْنِيْ..... إِسْتَسْقَيْتُكَ فَلَمْ تُسْقِنِيْ..... رواه مسلم

நிச்சயமாக அல்லாஹு தஆலா கியாமத் நாளில் சொல்வான்:–

ஆதமின் மகனே! (மனிதனே!) நான் (சிருஷ்டியான *மற்தபாவில்* – படித்தரத்தில் இறங்கின புறத்தில்) வியாதியஸ்தனாக இருந்தேன், என்னை சுகம் விசாரிக்க வர வில்லை. உணவளிக்க தேடினேன், எனக்கு உணவளிக்க வில்லை. தண்ணீர் புகட்ட தேடினேன், எனக்கு தண்ணீர் புகட்டவில்லை. (நீண்டதொரு ஹதீதின் சுருக்கம்) மிஷ்காத் ஹதீது எண் 1523

وَالَّذِيْ نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهٖ لَوْ اَنَّكُمْ تَدَلَّيْتُمْ بِحَبْلٍ اِلَى الْاَرْضِ لَهَبَطَ عَلَى اللّٰهِ

ثُمَّ قَرَاَ عَلَيْهِ الصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ هُوَ الْاَوَّلُ وَالْاٰخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ

شَيْءٍ عَلِيْمٌ رواه الترمذى

முஹம்மதுடைய ஆன்மா எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது ஆணையாக தண்ணீர் மொள்வதற்கு கயிற்றுடன் வாளியை பூமியில் இறக்குவீர்களேயானால் அது அல்லாஹ்வின் மேல் விழும், பின்பு நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவனே முன்னவன், அவனே பின்னவன், அவனே வெளியானவன், அவனே உள்ளானவன், அவன் சகல பொருள்களையும் அறிந்தவன் என்ற (57–3) திருவசனத்தை ஓதினார்கள். நூல் திர்மிதி

இறைவா! எங்களது அகத்தையும் புறத்தையும் மஃரிபத் எனும் ஞான ஜோதியைக் கொண்டு

பிரகாசிக்க செய்வாயாக! எங்கள் ஷெய்குமார்களின் *அத்தஸவ்வுபு* – ஸூபிஸம் மெஞ்ஞான நூற்களைப் படித்து விளங்கி அதன் படி செயல் படுத்தி, சித்தி, முக்தியடைந்து அவர்களுக்கு கிடைத்த *பைழு* – அருள் கடாச்சியத்தை போன்று எங்களுக்கும் கிடைத்து இம்மையிலும் மறுமையிலும் திரு *லிகா* – தரிசனத்தை பெற்று அவர்களுடன் உயர் சுவன பதியில் ஒன்று சேர்ந்து வாழ எல்லாம் வல்ல பரம் பொருளான அல்லாஹு தஆலா நம்மனைவர்கட்கும் நல்லருள் புரிவானாக ! ஆமீன்.

முற்று பெற்றது.

அக இருள் அகற்றி அறிவொளி நல்கிடும் அற்புதமான ஞானநூற்கள்

1. அத்துஹ்பத்துல் முற்ஸலா
2. அல் ஹக் (சந்தேக விளக்க நூல்)
3. அத்தகாயிகு
4. அஸ்ஸுலூக்
5. ஞானதீபம் மிஷ்காத்துல் அன்வார்
6. மஹ்பூபு மனோன் மணிக் கீதம்
7. அகமியக் கண்ணாடி
8. அல்ஹக் - 1 (இஸ்லாமிய மெஞ்ஞான அகமிய போதனை விளக்கம்)
9. ஷெய்குனாஸூபிஹழ்ரத் நினைவுமலர்
10. காதிரிய்யா ராத்தி கிதாபு
11. கல்வத்தின் இரகசியங்கள்
12. ஹஜ்உம்ரா ஜியாரத்தின்விளக்கம்

சுன்னத் வல்ஜமாஅத்தின் தூய கொள்கைகளை விளக்கி அறிவுத் தெளிவூட்டும் அற்புதநூற்கள்

13. இள்ஹாருல்ஹக் - சத்திய பிரகடனம்
14. திப்யானுல்ஹக் - சத்திய விளக்கம் பாகம் - I
15. திப்யானுல்ஹக் - சத்திய விளக்கம் பாகம் - II
16. தப்லீக் ஜமாஅத்தில் வஹ்ஹாபியத்தின் விஷக்கிருமிகள்
17. தப்லீக் என்றால் என்ன?
18. தப்லீக் ஜமாஅத்தில் ஏன் சேரக்கூடாது?
19. அல்முஹன்னத் தின் அண்டப்புளுகு
20. புலியைக் கண்டு கழுதைகள் ஓட்டம்
21. மௌதூதி சாஹிபையும் அவரதுஜமாஅத்தே இஸ்லாமி இயக்கத்தையும் பற்றி மார்க்க அறிஞர்களின் தீர்ப்பு
22. நபிகள் நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்கள் நம்மைபோன்ற மனிதரா?
23. மீலாது ஷரீப் கொண்டாடலாமா?
24. முஹம்மது நபி அவர்களும் முந்தைய நபிமார்களும்
25. யாரஸூலல்லாஹ் என அழைக்கலாமா?
26. தக்லீது (இமாம்களை பின் தொடருதல்)

வெளியீடு: ஹிஸ்புல்லாஹ்சபை, ஸூபிமன்ஸில், காயல்பட்டணம்

MAS Graphics : 95000 95333